

Hari Om Tat Sat #24

Vraag 1

Geliefde meester,

Sommige wetenschappers zijn bang dat de mens op een dag zijn intellectuele superioriteit zal afstaan aan computers -- monsterlijke kunstmatige superhersen met een intellectuele kracht die ver buiten ons voorstellingsvermogen ligt.

Een andere angst is dat de mens door genetische manipulatie in staat zal zijn om kunstmatige intelligentie naar wens te kweken. of er kan een combinatie van beide zijn, waarbij super-gekweekte organische breinen kunnen worden "aangesloten" op een supercomputer; of computer-superchips in hersenen kunnen worden geïmplanteerd.

Zouden dergelijke supercomputers of superhersen in staat zijn om de mens een kwantumsprong te laten maken, onze dodelijke banden met het verleden te verbreken, of zouden zij ook niet in staat zijn om aan de idiote conditionering van de mens te ontsnappen?

Anando, de vraag lijkt misschien niet erg serieus, maar het is een van de meest serieuze vragen die er zijn. Het eerste wat je moet onthouden is dat het gaat gebeuren. Het is onmogelijk om het te vermijden; en het is ook niet nodig om het te vermijden. Misschien ben ik de enige ter wereld die volledig achter mechanische hersenen staat die het werk van de menselijke intelligentie overnemen. De redenen waarom ik achter zo'n vreemd idee sta, zijn heel duidelijk.

Ten eerste is wat wij het menselijk brein noemen zelf een biocomputer. Het feit dat je ermee geboren bent, maakt niet veel uit. Er kan een betere computer in je brein worden geïmplanteerd – veel efficiënter, veel intelligenter, veel uitgebreider.

Er zijn altijd mensen die bang zijn voor alles wat nieuw is. Alles wat nieuw is, wordt fel bestreden door religies en kerken, omdat alles wat nieuw is de hele structuur van het menselijk leven verandert. De computer kan bijvoorbeeld alle domheid veranderen die de mens door de hele geschiedenis heen heeft getoond. Ik denk niet dat computers oorlog willen voeren, of dat computers mensen zullen uitbuiten, of dat computers onderscheid zullen maken tussen zwart en wit, tussen man en vrouw.

Bovendien ben jij altijd de baas, niet de computer. Je kunt het programma van de computer altijd veranderen. De computer is gewoon een geweldig instrument, dat je enorme mogelijkheden biedt die je biologisch gezien niet hebt. Je kunt dingen doen waar de mens nooit van heeft gedroomd. De computer kan duizend keer superieur zijn aan Albert Einstein. Natuurlijk kan de computer een wetenschap voortbrengen die veel fundamenteeler en veel reëler is, die niet elke dag verandert omdat er steeds nieuwe ontdekkingen worden gedaan en de oude ontdekkingen achterhaald raken. De computer kan tot in het centrum van de werkelijkheid doordringen.

Hij kan je alles onthullen wat je maar wilt. Het is een instrument in jouw handen. Het is geen gevaar. En omdat hij al het intelligente, intellectuele, mentale werk zal doen, heeft niemand de mogelijkheid gezien die ik je voorhoud, namelijk dat je heel eenvoudig kunt ontspannen in meditatie. De computer kan naast je worden gezet. De computer kan al het denken doen; je hoeft niet voortdurend onnodig te blijven kletsen. En de computer is niet christelijk, niet hindoeïstisch, niet mohammedaans. Het is gewoon een mechanisch apparaat dat door het menselijk bewustzijn is gecreëerd. En in ruil daarvoor kan het het menselijk bewustzijn helpen om zijn hoogste potentieel te bereiken.

Maar elk nieuw ding zal tegenstand ondervinden, omdat elk nieuw ding oude dingen achterhaald maakt. Oude fabrieken zullen sluiten, oude industrieën zullen sluiten. Er zijn veel uitvindingen die nooit op de markt komen omdat de mensen wier bedrijf erdoor wordt beïnvloed, de patenten ervan kopen. En de wetenschapper heeft niet het geld om zijn eigen ideeën te realiseren.

Nu zijn er... bijvoorbeeld in Japan hebben een paar wetenschappers ontdekt dat treinen niet met een snelheid van zestig mijl per uur hoeven te rijden. Ze kunnen met een snelheid van vierhonderd mijl per uur rijden. En wat belangrijk is, is dat als ze met een snelheid van vierhonderd mijl per uur rijden, alleen al door die snelheid komen ze een voet boven de rails uit. Maar dat is gevaarlijk voor alle eigenaren van oude spoorwegen, kleine stations – ze kunnen niet stoppen. En vooral in Japan kunnen ze alleen het beginstation en het eindstation hebben – het is een klein land...

Maar ze zullen geen ongelukken hebben zoals die vandaag de dag gebeuren. Ze zullen nooit te laat zijn. Ze kunnen zelfs voorlopen op de dienstregeling. En de mensen die erin zitten, zullen nooit enige schokken voelen. In feite zullen spoorlijnen niet meer nodig zijn. De trein hoeft maar een paar kilometer op rails te rijden om op te stijgen, net als een vliegtuig. En dan is er geen probleem meer; hij kan overal naartoe. Hij kan gaan waar de bestuurder maar wil en hij kan duizenden passagiers vervoeren.

Maar hij wordt niet op de markt gebracht. Geen enkel land is geïnteresseerd in de uitvinding, omdat er zoveel geld gemoeid is met de oude treinen en stations. Als deze nieuwe treinen worden geaccepteerd, gaat die hele sector failliet.

Het is maar een voorbeeld. Er zijn minstens duizend uitvindingen die de mensheid kunnen helpen om comfortabeler te leven, gelukkiger te zijn, betere kleding en beter voedsel te hebben. Maar ze zullen nooit het daglicht zien, omdat er mensen zijn die geruïneerd zullen worden als die nieuwe dingen op de markt komen. En nieuwe dingen zijn... natuurlijk, ze wekken angst op. Als je nu voor het eerst in een trein zit die gaat vertrekken, denk je dan dat je niet bang zult zijn?

Hetzelfde was het geval toen de eerste trein in Londen begon te rijden – slechts tien of twaalf mijl spoor. En alle kerken veroordeelden en veroordeelden het: God heeft de trein nooit geschapen, dus dit moet een uitvinding van de duivel zijn. En oude treinen en hun motoren leken op de duivel! Ze maakten mensen bewust: "Stap er niet in." En de organisatoren vroegen niet om een kaartje. Integendeel, ze boden gratis ontbijt en lunch aan aan iedereen die bereid was om voor het eerst met een trein mee te rijden. In heel Engeland waren slechts acht personen dapper genoeg.

De angst werd gecreëerd door de kerken: "Het is waar dat deze treinen zullen vertrekken, maar wat is de garantie dat ze ook zullen stoppen? Als je eenmaal instapt, is het voorbij, de trein stopt nooit meer. En denk je dat één ontbijt en één lunch genoeg zijn - voor altijd? Bewijs dat ze zullen stoppen." Niemand kon dat bewijzen, omdat de trein nog nooit was vertrokken. Het was geen kwestie van stoppen.

De acht personen die instapten, hun families huilden en hun kinderen trokken hen eruit en zeiden: "Papa, ga niet weg." Vrouwen huilden: "Ben je gek geworden? Zie je het dan niet? Alle wijze mensen van het land, de aartsbisschoppen en de bisschoppen en de ministers en de priesters, iedereen is ertegen. Ben je gek geworden, alleen voor een ontbijt en een lunch, je leven op het spel zetten? Ik geef je het geld, stap gewoon uit!"

Maar die acht personen zeiden: "We stappen niet uit. We hebben genoeg van de wereld gezien, laten we nu eens kijken wat er gebeurt als de trein niet stopt – er zal zeker iets gebeuren. En als de machinist rijdt, zal hij ook bezorgd zijn om te stoppen, anders wordt hij gedood – wij zullen hem doden."

Ze waren allemaal met hun wapens gekomen, zodat ze de machinist konden neerschieten of dwingen te stoppen als hij niet zou stoppen. Maar dat was niet nodig, want er waren geen sporen langer dan twaalf mijl. Na twaalf mijl moest hij stoppen en terugkomen. En de mensen konden het niet geloven toen de trein terugkwam en die acht mensen, glimlachend, met hun wapens, uitstapten. Ze zeiden: "Nooit is er zoiets moois gebeurd in het leven. Wat een snelheid!" Nu vraagt niemand de machinist meer: "Geef me de garantie dat de trein zal stoppen." Niemand gaat met een wapen mee. De trein wordt geaccepteerd.

Maar een trein die vierhonderd mijl per uur rijdt, zonder rails, is gevaarlijk. Alle kerken zullen zich verenigen, alle religieuze mensen zullen zich verenigen en protesteren: "De regering moet dit tegenhouden. Dit is erg gevaarlijk. Deze treinen kunnen steden binnenrijden, over mensen heen rijden; niemand kan ze tegenhouden omdat ze geen rails nodig hebben. Als ze eenmaal zijn vertrokken, kunnen ze de hele aarde vernietigen - zonder dat ze nucleaire energie nodig hebben. En de mensen binnenin kunnen genieten van allerlei soorten beelden." Maar het zal erg moeilijk zijn om mensen te overtuigen, eerst om die treinen te maken en vervolgens om er passagier in te worden.

Nu werken er robots; ze bestaan al. En vooral in Japan, dat vandaag de dag technologisch veel verder is dan enig ander land, worden veel fabrieken door robots gerund. Ze worden nooit moe, ze gaan nooit met pensioen; ze vragen niet om salaris of loonsverhoging; ze vormen geen vakbonden, ze gaan niet staken. Het zijn de aardigste mensen die je kunt vinden. En ze werken vierentwintig uur per dag, dag in dag uit. Hun efficiëntie is perfect, honderd procent.

Maar het is gevaarlijk omdat mensen werkloos worden. Nu gaan deze werklozen problemen veroorzaken; ze willen geen robots. Maar ik ben helemaal voor robots. Iedereen zou werkloos moeten zijn en betaald moeten worden – betaald voor het feit dat ze werkloos zijn. Robots doen het werk, jij krijgt het loon.

En het leven wordt puur plezier. Dan kun je mediteren, dansen, zingen, wereldreizen maken. Het probleem ontstaat omdat we geen oplossing kunnen bedenken. De oplossing is simpel. Je werd betaald omdat je produceerde. Nu produceert de robot meer, vele malen meer, en hij wordt niet betaald.

Het is niet nodig dat je werkloos, hongerig en arm blijft. Het is zo simpel: je zou betaald moeten worden, meer betaald, omdat je nu plaats hebt gemaakt voor een robot die honderd keer meer produceert. Dus als je salaris verdubbeld wordt, is er geen verlies.

En als de hele wereld werkloos is en genoeg geld heeft om te genieten, denk je dan dat iemand nog in het leger zal gaan? Mensen zullen zich aansluiten bij carnavals, circussen... Er zullen allerlei feesten plaatsvinden, maar oorlog is niet nodig. En zelfs als oorlog absoluut noodzakelijk is, zijn er robots, laat die maar vechten. Niemand zal winnen. Beide partijen zijn robots; niemand zal worden gedood. Ze komen gewoon elke dag terug met een paar ontbrekende onderdelen; repareer ze en stuur ze terug. Zelfs oorlog kan een groot plezier worden – geen sprake van nederlaag of overwinning.

Maar mensen zijn bang omdat ze zich geen situatie kunnen voorstellen waarin mensen niet lijden. Anando's vraag is of deze computers de plaats van intelligentie gaan innemen. Ze zullen veel intelligenter zijn. Maar onthoud één ding: die computers, die veel intelligenter zijn, zijn in jouw handen. Jij bent niet in hun handen, dus er is geen probleem.

Tot nu toe heb je geleefd volgens je geheugen, wat een onnodige last is, die je in je hoofd meedraagt. Vijfentwintig jaar lesgeven op scholen, hogescholen, universiteiten; doctoraten, doctoraten in de letteren... Wat doe je? Je creëert een computer, maar met een oude, verouderde

methode – door kleine kinderen te dwingen dingen uit het hoofd te leren. Dat is niet nodig. De computer kan alles, hij moet alleen informatie krijgen.

Je kunt een computer kopen die alles weet over medische wetenschap. Je hoeft niet naar een medische faculteit te gaan; je vraagt het gewoon aan de computer en je krijgt meteen het antwoord. Je geheugen is niet zo betrouwbaar. En de computer kan altijd worden gevoed met nieuwe informatie, omdat er elke dag nieuwe ontdekkingen worden gedaan. De computer kan worden aangesloten op de hoofdcomputer van de universiteit, zodat elke nieuwe ontdekking met betrekking tot je vakgebied onmiddellijk in je computer wordt ingevoerd, zonder dat je daar iets voor hoeft te doen. Het staat daar te wachten, je vraagt het en de computer geeft je het antwoord.

Je kunt een multidimensionale computer hebben die allerlei soorten geheugen heeft, of een eendimensionale computer die alleen geschiedenis heeft - de hele geschiedenis van de mensheid. Nu kun je niet de hele geschiedenis van de mensheid hebben. Weet je op welke datum Socrates met Xanthippe trouwde? De computer kan je dat onmiddellijk vertellen. Die ongelukkige datum... Ik heb altijd vermoed dat Socrates het gif zo gemakkelijk accepteerde vanwege zijn vrouw, omdat het leven zo martelend was – de dood kan niet erger zijn dan dat.

Hoeveel kun je onthouden? Je geheugen heeft een beperking. Maar de computer kan bijna onbeperkt onthouden. En er zijn nog veel meer mogelijkheden: de ene computer kan samenwerken met een andere computer en nieuwe uitvindingen, nieuwe medicijnen, nieuwe manieren van gezondheid, nieuwe manieren van leven bedenken. Computers moeten niet als monsters worden gezien.

Anando, het is een grote zegen. En wat het menselijk intellect heeft gedaan, is heel klein. Als de computer het eenmaal overneemt, kan er zoveel worden gedaan dat niemand meer honger hoeft te lijden, niemand meer arm hoeft te zijn; niemand hoeft meer te stelen, niemand hoeft meer rechter te zijn, want deze beroepen behoren allemaal tot dezelfde categorie – rechters en dieven, criminelen en wetgevers. Niemand hoeft arm te zijn en niemand hoeft rijk te zijn. Iedereen kan welvarend zijn.

Maar misschien zal geen enkele regering dit toestaan. Geen enkele religie zal dit toestaan, omdat het in strijd is met hun geschriften, het is in strijd met hun doctrines. Hindoes geloven dat je moet lijden omdat je in je vorige leven slechte daden hebt begaan. Niemand weet iets over vorige levens. Ze kunnen een uitvinding die ellende, armoede en ziekte kan wegnemen niet accepteren, want wat gebeurt er dan met de theorie van reïncarnatie en beloningen en straffen voor goede en slechte daden? De hele leer van het hindoeïsme zou dan simpelweg zinloos worden. Als de computer je leven zo lang kan maken als je wilt, als een computer ervoor kan zorgen dat je altijd jong blijft – ouderdom is niet nodig, tenzij je dat wilt – wie geeft er dan nog om... Zoveel mensen zullen hierdoor worden getroffen. De medische wereld zal worden getroffen, apotheken zullen worden getroffen, mensen die van je ziekte leven zullen worden getroffen.

Een jonge man kwam van de universiteit met een diploma in de geneeskunde. Zijn oude vader wachtte op hem, omdat hij moe was van een leven lang werken. Drie van zijn zonen studeerden aan de medische faculteit – als er ten minste één terugkomt, kan hij zijn plaats innemen en de andere twee ondersteunen. En de jongeman zei meteen: “Je hoeft je geen zorgen te maken. Rust uit en ontspan, ik zorg wel voor alles.”

En op de derde dag stapte hij naar zijn vader toe en zei: “Pap, ik heb de vrouw genezen die je al dertig jaar behandelt.”

De vader zei: "Idioot! Dat is de vrouw die voor jouw opleiding heeft betaald en ook voor die van je twee broers. Ik hield haar in deze toestand. Ze was zo rijk dat ze het zich kon veroorloven om ziek te zijn. Ze was niet arm."

Rijk en ziek zijn is erg gevaarlijk. Arm en ziek zijn is niet erg gevaarlijk. Je zult snel genezen, omdat je niet veel kunt betalen. Integendeel, je kunt de dokter vragen:

"Hoe zit het met de medicijnen, hoe zit het met het voedsel dat u hebt voorgeschreven? Ik heb geen geld." De dokter zal denken: "Het is beter om hem te genezen en van hem af te zijn." Maar als een rijke man ziek is, ontstaat er professioneel gezien een heel vreemd dilemma in het hoofd van de arts: hem genezen of hem laten wegwijnen - want hoe langer hij wegwijnt, hoe meer geld je krijgt. Als je hem geneest, krijg je dat geld niet.

Maar als computers het kunnen regelen, zullen veel beroepen hierdoor worden beïnvloed. En dit zullen de beroepen zijn die dit zullen verhinderen; ze zullen duizend-en-één excuses verzinnen: God heeft nooit een computer geschapen, computers zijn gevaarlijk omdat ze alle intelligentie van je afnemen. Wat doe je met je intelligentie? – Je voelt je ellendig, je bent jaloers? Computers zullen tenminste niet jaloers zijn en zich niet ellendig voelen. Wat doe je met je intelligentie? Vernielzucht, allerlei soorten oorlogen, allerlei soorten geweld.

Computers kunnen je je hele leven lang een complete vakantie geven. Je kunt je ontspannen. Je zult moeten leren hoe je je kunt ontspannen, want jullie zijn allemaal workaholics geworden. Al duizenden jaren lang: werken, werken, hard werken! Computers zullen ingaan tegen je hele conditionering met betrekking tot werk. Luiheid zal voor het eerst een spirituele kwaliteit worden: gezegend zijn de luie mensen, want aan hen behoort het koninkrijk van deze planeet. En in hun luiheid kunnen ze, als ze dat willen, prachtige tuinen aanleggen. Gewoon uit vreugde, zonder enig doel.

Ze kunnen schilderen, niet om te verkopen, maar gewoon om te genieten van de kleuren, het mengen van kleuren, de dans van kleuren. Ze kunnen muziek maken, niet om geld te verdienen, niet als een bedrijf, maar gewoon als een speelse vreugde. Waar de mens in het paradijs van gedroomd heeft, kan het leven hier op deze planeet werkelijkheid worden. Het is niet nodig om zo ver te gaan. En niemand kent de weg en niemand is er ooit geweest. En degenen die er geweest zijn, hebben niet eens een kaartje achtergelaten: "We zijn aangekomen!" Wat een gierige mensen - alleen maar een kerstkaart... Maar het paradijs moet worden gecreëerd; er bestaat geen paradijs. Het moet voortkomen uit het bewustzijn van de mens.

De computer maakt ook deel uit van de creativiteit van de mens. Je hoeft geen concurrent te worden; jij bent de meester. En voor het eerst zijn de computer en jij gescheiden. Dat is wat alle leringen van de mystici je hebben verteld, dat je geest en jij gescheiden zijn. Maar het is moeilijk omdat de geest in je hoofd zit en je bewustzijn er zo dichtbij is, dus duizenden mystici hebben dit onderwezen, maar niemand luistert. De afstand is niet erg groot. Maar met computers zal de afstand heel duidelijk zijn; er zal geen mysticus nodig zijn om je dat te vertellen.

Iedereen heeft zijn eigen computer in zijn zak en weet dat die losstaat van hemzelf. En men is vrij van denken – de computer doet dat. Als je iets wilt denken, zeg je dat tegen de computer. Als je oude gewoonte om te kletsen weer de kop opsteekt, zeg je tegen de computer: "Kletsen", en dan gaat hij kletsen. Maar je kunt voor het eerst zijn wat de boeddha's altijd hebben gezegd: gewoon bewust, stil, vredig, een poel van bewustzijn.

Een computer kan zich niet bewust zijn. Een computer kan intellectueel zijn, een computer kan veel kennis hebben; een computer kan zoveel kennis hebben dat hij alle informatie van alle bibliotheken in de hele wereld kan bevatten – één enkele computer die je in je zak kunt houden.

Het zal miljoenen mensen bevrijden van het onthouden van onnodige dingen. Het zal miljoenen mensen ervan weerhouden om studenten les te geven en te martelen. Examens en allerlei andere domme dingen zullen verdwijnen. De computer kan een van de grootste fenomenen zijn die ooit heeft plaatsgevonden.

Anando, het kan een kwantsprong worden. Het kan breken met het verleden en alle conditioneringen uit het verleden.

Hymie Goldberg reageert op een advertentie in een krant met de tekst: "Kans van je leven!" Hij krijgt een adres en staat oog in oog met de oude man Finkelstein.

"Wat ik zoek," legt de oude man Fink uit, "is iemand die al mijn zorgen voor mij neemt. Jouw taak zal zijn om al mijn zorgen op je te nemen."

"Dat is nogal een taak," zegt Hymie. "Hoeveel krijg ik betaald?"

"Je krijgt twintigduizend dollar per jaar," zegt de oude man Fink, "om al mijn zorgen tot de jouwe te maken."

"Oké," zegt Hymie, "wanneer krijg ik betaald?"

"Aha!" zegt Fink. "Dat is je eerste zorg."

Iets serieus voor Anando...

Een vlo belt zijn reisagent op. "Luister," zegt hij, "ik heb genoeg van deze oksel, ik heb vakantie nodig. Wat kun je voor me doen?"

"Nou," zegt de reisagent, "het is een beetje laat in het seizoen, maar als je bereid bent om veel te betalen, heb ik een plekje vrij in de snor van een beroemdheid."

De vlo grijpt het aanbod met beide handen aan en de week daarop verhuist hij naar de snor van Robert Pickford. Maar alles gaat niet zo goed en hij belt zijn reisagent opnieuw.

"Ik heb het echt heel leuk en zie allerlei beroemde mensen en plaatsen," zegt de vlo, "maar het is hier gewoon te druk met al dat gepraat en eten en drinken. Kun je me niet iets rustigers bezorgen?"

"Nou," zegt de agent, terwijl hij zijn dossiers controleert, "er is een last-minute annulering in 's werelds beroemdste schaamhaar."

De vlo springt van vreugde en die avond checkt hij in bij Raquel Scotch's kruis.

De volgende dag belt hij weer.

"Wat een fijne vakantie is dit geworden," zegt hij tegen zijn agent. "Ik ging gisteravond slapen en vanochtend ben ik terug in de snor van Robert Pickford!"

Een jonge man die terugkomt van zee loopt de pub binnen. Hij bestelt een grote scotch whisky en biedt een briefje van honderd pond aan.

"Het spijt me meneer," zegt Hamish MacTavish, de barman, "ik ben net open en ik kan dat niet wisselen."

"Nou, het is alles wat ik heb," antwoordt de man. "Dus u kunt me laten drinken tot u het wisselgeld heeft, of ik moet ergens anders heen."

Na een intense mentale worsteling stemt Hamish ermee in om de man te laten drinken tot hij het wisselgeld heeft. Al snel is de jongeman in gesprek met mevrouw MacTavish en begint hij drankjes voor haar te kopen. Een tiental drankjes later kijkt Hamish om zich heen en de man is verdwenen.

"Waar is die man met het briefje van honderd pond?", vraagt Hamish in paniek.

"De laatste keer dat ik hem zag," zegt een van zijn stamgasten, "ging hij naar boven met je vrouw en trokken ze allebei hun kleren uit."

"Godzijdank," hijgt Hamish. "Ik dacht dat hij was vertrokken zonder te betalen!"

Gloria stormt het advocatenkantoor van Fagin Finkelstein binnen.

"Ik wil dat hij wordt gearresteerd!" roept ze. "Hij gooide me op het bed, het was verschrikkelijk!"

“Kalmeer nu maar,” zegt Fagin, “en vertel me het hele verhaal.”

“Hij deed de deur op slot,” snikte ze.

“Aha! Ontvoering!” zegt Fagin, terwijl hij aantekeningen maakt. “Tien jaar. Wat deed hij toen?”

“Hij trok mijn rok omhoog,” zegt Gloria.

“Onfatsoenlijke blootstelling. Nog twee jaar,” zegt Fagin. “En toen?”

“Hij legde zijn hand op mijn... op mijn...” snikt Gloria.

“Ik begrijp het,” zegt Fagin, terwijl hij snel aantekeningen maakt. “Poging tot aanranding. Vijf jaar.

En toen?”

“Toen deed hij het met me!” huilt ze.

“Dat is verkrachting!” roept de jonge Finkelstein. “Dertig jaar, of misschien de gaskamer. En al die tijd heb je geschreeuwd en je verzet?”

“Nou,” antwoordt Gloria, “niet echt. Het was laat en ik wilde niemand storen.”

“Ah, shit!” roept Fagin, terwijl hij zijn aantekeningen verscheurt. “Dat is gewoon een ordinaire wip.”